

УДК 336.67:658.15:655.5

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-4\(14\)-934-943](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-4(14)-934-943)

Бодаш Владислав Олексійович аспірант кафедри економіки та фінансів, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», <https://orcid.org/0009-0007-4348-4745>

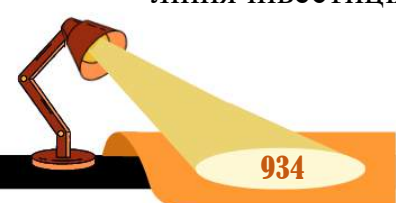
Андрєєва Віта Анатоліївна кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та фінансів, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», <https://orcid.org/0000-0002-6357-3063>

ФІНАНСОВА СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ПОЛІГРАФІЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА: МІЖ СТАБІЛЬНІСТЮ ТА ІННОВАЦІЯМИ

Анотація. У статті розглядаються основні аспекти формування фінансової стратегії управління капіталом поліграфічних підприємств в умовах воєнного стану. Досліджено актуальність теми, яка зумовлена проведенням військових дій на території України, що супроводжуються масштабними руйнуваннями інфраструктури, перебудовою логістичних потоків, економічною нестабільністю, підвищеними ризиками та невизначеністю у господарській діяльності. Ці обставини значно ускладнюють підтримку стабільності й стійкості бізнесу. В умовах воєнного стану формування ефективної фінансової стратегії управління капіталом поліграфічних підприємств стає важливим завданням, оскільки саме від її адекватності залежить не лише здатність підприємств зберігати свою діяльність, але й підготовка основ для відновлення економіки після завершення конфлікту.

У роботі визначено основні принципи формування фінансової стратегії управління капіталом поліграфічних підприємств, зокрема акцентовано увагу на необхідності врахування специфічних умов функціонування підприємства та ринкового середовища, в якому воно діє, а також важливості прогнозування ризиків та нестабільності економічної ситуації. Одним із ключових аспектів є забезпечення інтеграції фінансового управління та бухгалтерського обліку на підприємстві.

Визначено основні критерії, що мають бути враховані при розробці фінансової стратегії управління капіталом поліграфічних підприємств, зокрема важливість застосування фінансової аналітики, яка передбачає детальний аналіз фінансової звітності, прогнозування основних фінансових показників та оцінку потенційних фінансових ризиків. Окремо виокремлено значення управління інвестиціями та фінансового контролю в процесі розробки стратегії.

До факторів, які повинні враховуватися при формуванні фінансової стратегії управління капіталом поліграфічних підприємств, належать фінансова стійкість, інноваційний потенціал, здатність до адаптації до змін зовнішнього середовища, а також соціальна відповідальність. Ефективна фінансова стратегія має включати не лише макроекономічні чинники, такі як державна підтримка, доступ до міжнародних фінансових ринків, а й враховувати внутрішньоекономічні структурні зміни.

Розробка фінансової стратегії управління капіталом поліграфічних підприємств у період воєнного стану та на етапі повоєнної відбудови є комплексним і багатогранним процесом, що вимагає системного підходу, гнучкості та інноваційних рішень. Формування такої стратегії є не тільки важливим інструментом для забезпечення виживання підприємств, але й необхідним етапом у підготовці до відновлення економіки після завершення війни.

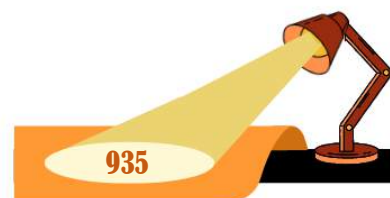
Ключові слова: фінансова стратегія, управління капіталом, поліграфічне підприємство, ризики, стабільність, інновації.

Bodash Vlad Postgraduate student of the Department of Economics and Finance, University of Economics and Law "KROK", <https://orcid.org/0009-0007-4348-4745>

Andrieieva Vita Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Economics and Finance, University of Economics and Law "KROK", <https://orcid.org/0000-0002-6357-3063>

FINANCIAL STRATEGY FOR CAPITAL MANAGEMENT IN PRINTING ENTERPRISES: BETWEEN STABILITY AND INNOVATION

Abstract. The article examines the main aspects of forming a financial strategy for capital management of printing enterprises under martial law. The relevance of the topic is investigated, which is due to the conduct of military operations on the territory of Ukraine, accompanied by large-scale destruction of infrastructure, restructuring of logistics flows, economic instability, increased risks and uncertainty in economic activity. In the present socio-economic climate, maintaining enterprise stability and adaptability presents significant challenges. Amid the constraints imposed by martial law, the formulation of a robust financial strategy for capital management in printing enterprises has become a vital strategic objective. The continuity of these businesses—not only in terms of sustaining functional operations during wartime, but also in facilitating economic revitalization in the post-conflict period—is largely contingent upon the effectiveness of such

strategies. The present study outlines the principal theoretical constructs guiding the formulation of financial strategies for capital management in the printing industry. Special attention is given to the need for aligning strategic models with the distinctive operational features of each enterprise and the dynamic nature of the external economic environment. Moreover, the research emphasizes the pivotal role of anticipatory risk evaluation and the integration of macroeconomic instability considerations into the strategic planning framework.

One of the key aspects is ensuring the integration of financial management and accounting at the enterprise. The main criteria that should be taken into account when developing a financial strategy for capital management of printing enterprises are determined, in particular the importance of using financial analytics, which involves a detailed analysis of financial statements, forecasting key financial indicators and assessing potential financial risks. The importance of investment management and financial control in the process of strategy development is separately highlighted. The factors that should be taken into account when forming a financial strategy for capital management of printing enterprises include financial stability, innovative potential, the ability to adapt to changes in the external environment, as well as social responsibility. An effective financial strategy should include not only macroeconomic factors, such as government support, access to international financial markets, but also take into account domestic economic structural changes. It can be argued that in capital management it is impossible to single out a single universal approach capable of ensuring the optimal ratio of capital elements for use in all enterprises simultaneously or throughout their entire existence. As indicated in the scientific literature, the capital structure is understood as the ratio of own and borrowed financial resources, which should ensure the achievement of a specific criterion for optimizing this structure. Therefore, in order to achieve the optimal capital structure and make the right management decisions regarding the choice of the financial strategy for the development of the enterprise, it is necessary to determine the appropriate criteria that allow achieving this result.

Keywords: management of capital, printing enterprise, financial strategy, risks, innovation, stability.

Постановка проблеми. Умови воєнного стану в Україні створюють безпрецедентні виклики для функціонування підприємств, зокрема в аспекті фінансового управління, раціонального розподілу наявних ресурсів і прогнозування їхнього використання у майбутньому. Військові дії, руйнування інфраструктури та зміни в економічній політиці значно ускладнюють забезпечення стабільності та стійкості бізнесу. В таких умовах для підприємств стає критично важливим розроблення адаптивної фінансової стратегії, здатної швидко і ефективно реагувати на нові виклики та одночасно забезпечувати сталий розвиток. У сучасному глобалізованому світі з його

складною економічною системою проблема управління капіталом поліграфічного підприємства набуває все більшої актуальності. Капітал, як основа економічної діяльності підприємства, є важливим елементом, що забезпечує інтереси держави, власників і працівників у процесі функціонування підприємства.

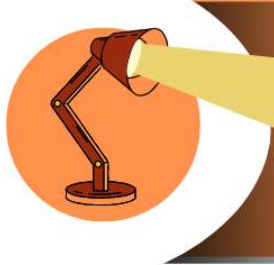
Розглядаючи теоретичні основи управління капіталом поліграфічного підприємства, однією з найбільш важливих та дискусійних концепцій серед економістів є структура капіталу. Теоретична концепція структури капіталу створює базу для вибору стратегічних напрямів економічного та фінансового розвитку підприємства, що сприяють зростанню його ринкової вартості, і має широкий спектр практичного застосування.

Таким чином, управління процесами залучення, розміщення та використання капіталу поліграфічного підприємства вимагає впровадження гнучкої системи управління його структурою, яка забезпечить ефективність та якість прийнятих управлінських рішень. В умовах розвитку економіки України важливим є розроблення ефективної економічної моделі для сталого розвитку підприємства. Використовуючи сучасні методи стратегічного управління, підприємства повинні адаптувати існуючі фінансово-господарські механізми до вимог ринкової економіки. Тому науково обґрунтований та збалансований підхід є необхідним не лише для розробки і реалізації стратегії розвитку підприємства, а й для визначення однієї з його ключових складових – фінансової стратегії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Хоча систематичне вивчення фінансових стратегій розпочалося значно пізніше, основи фінансових операцій і управління ресурсами мають своє коріння в античних цивілізаціях. З розвитком торгівлі та промисловості в епоху Відродження та Нового часу виникла потреба у вдосконаленні методів фінансового управління. Зокрема, значний внесок у розуміння фінансових процесів зробили представники меркантилізму, фізіократії та класичної політекономії, зокрема А. Сміт і Д. Рікардо. У подальшому дослідження цих питань було продовжено такими вченими, як А. Маршалл, І. Фішер і Д. Кейнс.

Останнім часом дослідження фінансових стратегій підприємств набули особливої актуальності. Вчені, серед яких Н. Іщенко [1], К. Ларіонова [2], Л. Савчук [3], Г. Погріщук [4], І. Єпіфанова [5] та інші [6-12], здійснили комплексний аналіз факторів, що впливають на фінансову стратегію та життєздатність компаній. Вони також дослідили альтернативні джерела фінансування та необхідність страхування воєнних ризиків. Однак вплив воєнного стану на формування фінансових стратегій підприємств залишається недостатньо дослідженим і вимагає подальших глибоких наукових розробок.

Мета статті. Дослідження впливу воєнного стану на процес формування фінансової стратегії підприємства має на меті ідентифікацію та детальний

опис ризиків, які повинні бути враховані при її розробці. Зважаючи на високий рівень економічної нестабільності, результати цього дослідження набувають практичного значення для підприємств поліграфічної галузі, оскільки вони можуть бути використані для адаптації фінансових стратегій до умов підвищеної невизначеності.

Виклад основного матеріалу. Фінансова стратегія підприємства є невід'ємною частиною його функціональної стратегії, яка окреслює основні напрямки розвитку фінансової діяльності та фінансових відносин шляхом формулювання довгострокових фінансових цілей, вибору оптимальних методів їх досягнення та коригування стратегії використання фінансових ресурсів у відповідь на зміни зовнішнього середовища [3].

Ключовою складовою фінансової стратегії є стратегія управління капіталом підприємства, що спрямована на забезпечення належного обсягу фінансових ресурсів для досягнення основної мети стратегії. Тому особлива увага надається розробці та впровадженню сучасних методів управління структурою капіталу підприємства.

Огляд актуальної економічної та фінансової літератури з питань управління структурою капіталу свідчить про відсутність єдиного підходу до трактування цього поняття. Більшість дослідників розглядають "структуру капіталу" як поєднання джерел фінансування, які підприємство використовує для забезпечення своєї діяльності [1]. Інші автори [4, 5] підкреслюють, що під структурою капіталу слід розуміти тільки співвідношення довгострокових джерел фінансування, в той час як деякі дослідники не уточнюють терміни залучення коштів.

Проте існує також інша концепція структури капіталу, що зосереджується на сутності капіталу як економічного ресурсу. Цю точку зору підтримують автори [2, 6], які пропонують розглядати технічну структуру капіталу як сукупність коштів, вкладених в активи підприємства. У такому контексті капітал підприємства має дві основні функції: з одного боку, він виступає як форма фінансових ресурсів, а з іншого — як сукупність активів підприємства. Отже, зміст поняття «структура капіталу» не може обмежуватися лише співвідношенням джерел фінансування і має враховувати також розподіл коштів, вкладених в різні види активів підприємства.

Теоретичні концептуальні підходи до формування структури капіталу підприємства є ключовою основою при прийнятті управлінських рішень щодо визначення фінансової стратегії розвитку організації, що дозволяє ефективно знижувати підприємницькі та фінансові ризики.

Процес прийняття управлінських рішень в рамках управління структурою капіталу передбачає пошук оптимального компромісу між рівнем ризику та прибутковістю. Отже, основною метою управління капіталом є зниження витрат при залученні довгострокових фінансових ресурсів і забезпечення

максимальної ефективності від використаних коштів, що дозволяє оптимізувати структуру капіталу для конкретного підприємства [6]:

- З позиції фінансового менеджменту — досягається таке співвідношення між власними та позиковими коштами, яке дозволяє забезпечити найбільш ефективний баланс між коефіцієнтом фінансової рентабельності та коефіцієнтом фінансової стійкості підприємства, що в кінцевому підсумку призводить до збільшення його ринкової вартості.

- З позиції економічного ресурсу — мета полягає в мінімізації фінансових ризиків через застосування різних стратегій фінансування основних та оборотних активів підприємства, при цьому основним об'єктом управління виступає структура активів.

Таким чином, управління структурою капіталу підприємства охоплює два основні напрямки: управління фінансовим капіталом та управління структурою активів підприємства. Для обґрунтування структури капіталу використовуються різноманітні моделі, основою яких є розбіжності серед економістів стосовно можливості оптимізації структури капіталу та визначення ключових факторів, які формують її механізм.

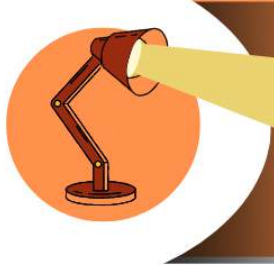
Аналіз таких моделей дозволяє суб'єктам господарювання розробляти фінансові стратегії для управління структурою капіталу підприємства.

Традиційна модель ґрунтується на припущенні, що за допомогою обліку вартості окремих складових капіталу можна сформувати його оптимальну структуру. Це припущення базується на твердженні, що в будь-яких умовах вартість власного капіталу підприємства перевищує вартість позикового. Прихильники традиціоналістської концепції обґрунтовують різницю в вартості капіталу різними рівнями ризику, які супроводжують використання кожного з його видів.

Практичний досвід показує, що з підвищенням частки позикового капіталу до певного рівня вартість власного капіталу залишається незмінною, а після досягнення цього рівня вона починає зростати. При незначному збільшенні частки позикових коштів їх вартість або залишається сталою, або навіть знижується, оскільки позитивна оцінка підприємства стимулює інвесторів, а збільшення обсягу позики забезпечує зниження її вартості. Починаючи з певного рівня, вартість позикового капіталу зростає з підвищенням прибутковості.

Що стосується середньозваженої вартості капіталу, то її рекомендують розраховувати як функцію вартості власного та позикового капіталу та їхніх пропорцій. Так, при зростанні позикового капіталу з нижчою вартістю середньозважена вартість зменшується до певного рівня, потім вона починає збільшуватись через підвищення вартості позикового капіталу. Тому, підприємство, яке залучає позиковий капітал до визначеного рівня, отримує вищу ринкову оцінку порівняно з підприємствами, що не використовують позикові кошти для довготермінового фінансування.

Застосування вказаної концепції в управлінні капіталом сприяє підприємствам до максимальної експлуатації позикового капіталу в їх господарській діяльності, що в умовах певного ринкового середовища може призвести до втрати фінансової стабільності та, як наслідок, до банкрутства. На даний час найбільше визнання отримала компромісна теорія структури капіталу, яка, хоча й не дозволяє точно визначити оптимальне співвідношення власного та позикового капіталу для конкретного підприємства, все ж таки надає загальні рекомендації для прийняття фінансових рішень. Представники цієї концепції, зокрема М. Міллер, Х. Де-Анжело, Р. Масюлис і Дж. Корнер, стверджують, що вартість компанії змінюється прямо пропорційно структурі її капіталу.

Згідно з компромісною концепцією, зміни у частці позикового капіталу в загальній сумі активів підприємства впливають на середньозважену вартість капіталу, яка змінюється залежно від етапу нарощування позикових ресурсів. Виокремлюються три основні етапи, що характеризують ці зміни: перший — частка позикового капіталу перебуває в безризиковій зоні щодо банкрутства, і її збільшення призводить до зниження середньозваженої вартості капіталу підприємства; другий — ризик банкрутства залишається на низькому рівні, що викликає помірне зростання вартості позикових джерел, при цьому збільшення позикового капіталу стабілізує середню вартість капіталу; третій — виникає значний ризик банкрутства внаслідок зростання вартості позикового капіталу і його обсягів, що веде до підвищення середньозваженої вартості капіталу.

Теорія структури капіталу, що ґрунтується на теоремах Модільяні-Міллера (ще її називають статистичною), визначає, що критерії мінімізації середньозваженої вартості капіталу та максимізації ринкової вартості фірми не дають змоги досягти оптимального співвідношення капіталу. Така ситуація викликана обмеженнями, що накладаються на взаємозв'язок між цими величинами, зокрема такими, як відсутність податкового тягаря, функціонування «ідеального» ринку та безризикові процентні ставки на кредити.

Але, якщо брати до уваги реальні складові фінансового ринку, такі як податки та витрати, пов'язані з послугами агентів, Модільяні та Міллер вказують на те, що компанії з високим рівнем заборгованості не здатні своєчасно погасити боргові зобов'язання. Положення моделі «протиріччя інтересів» описують умови для підвищення вартості окремих складових структури капіталу. Існування різних інтересів між власниками і управлінцями підприємства, а також нерівномірне інформування про фінансовий стан підприємства перед існуючими чи потенційними інвесторами та кредиторами є важливими факторами при прийнятті рішень щодо формування та використання капіталу. Однак можливість вирівнювання цих інтересів підтверджується концепцією суперечності інтересів, основними теоріями якої є субординація джерел фінансування, асиметрична інформація, сигнальна теорія та витрати на моніторинг.

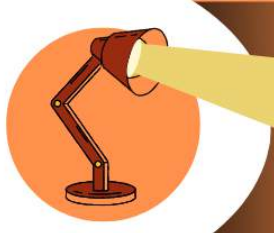

Висновки. Аналізовані моделі розкривають різноманітність підходів до розробки та впровадження фінансової стратегії розвитку підприємства. Формулюючи політику залучення різних джерел фінансування для своєї діяльності, підприємство обирає той вид капіталу, який є найбільш економічно вигідним в конкретних умовах. Наприклад, якщо кредитне фінансування є більш вигідним, підприємство може збільшити свою заборгованість. У протилежному випадку, при виборі стратегії використання власного капіталу, керівництво може вирішити випустити нові акції для формування необхідних ресурсів. Зважаючи на різноманітні теоретичні підходи економістів, можна зробити висновок, що метою кожного з їхніх досліджень є моделювання ситуацій та розробка методів, які дозволяють уникнути помилкових розрахунків при формуванні оптимальної структури капіталу.

Отже, можна стверджувати, що в управлінні капіталом неможливо виділити єдиний універсальний підхід, здатний забезпечити оптимальне співвідношення елементів капіталу для застосування в усіх підприємствах одночасно або впродовж всього їхнього існування. Як зазначено в науковій літературі, під структурою капіталу розуміється співвідношення власних і позикових фінансових ресурсів, яке повинно забезпечити досягнення конкретного критерію оптимізації цієї структури. Тому, для досягнення оптимальної структури капіталу та прийняття правильних управлінських рішень щодо вибору фінансової стратегії розвитку підприємства, необхідно визначити відповідні критерії, що дозволяють забезпечити досягнення цього результату.

Література:

1. Іщенко Н. Управління капіталом підприємства: теоретичні та практичні аспекти [Електронний ресурс]. *Економіка та суспільство*. 2024. Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-108>
2. Ларіонова К. Механізм управління капіталом підприємства. *Modeling the development of the economic systems*. 2023. № 3. С. 147–154.
3. Савчук Л.М. Моделювання задач управління фінансовою політикою підприємства. *Економічний вісник Дніпровської політехніки*. 2021. № 1. С. 170–178.
4. Погріщук Г. Б. Власний капітал підприємства: сутність і особливості формування в Україні. *Економіка та держава*. 2020. № 7. С. 16—23.
5. Єпіфанова І. Ю. Управління власним капіталом підприємств мобільного зв'язку. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2022. № 1. С. 301—304.
6. Ощепков О. Аналіз власного капіталу м'ясопереробних підприємств України як основного джерела їхнього фінансування та розвитку [Електронний ресурс]. *Food Industry Economics*. 2021. № 13 (1). Режим доступу: <https://doi.org/10.15673/fe.v13i1.1987>
7. Розробка фінансової стратегії: від короткострокових до довгострокових цілей [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://novifinance.com.ua/developing-a-financial-strategy-from-short-term-to-long-term-goals/>
8. Ананьєва Ю. Вплив глобалізації на фінансову стабільність підприємств та стратегії її забезпечення [Електронний ресурс]. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-14>

9. Бельтюков Є.А. Конкурентна стратегія підприємства: сутність та формування на основі оцінки рівня конкурентоспроможності. *Економіка: реалії часу*. 2021. № 2(12). С. 6–13.
10. Рогач С. Економічна ефективність використання фінансових ресурсів підприємства [Електронний ресурс]. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-4>
11. Скоропад І. Особливості забезпечення фінансової стійкості підприємств України в умовах кризи. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія «Економічні науки»*. 2023. № 6. С. 76–80.
12. Пігуль Н. Г. Теоретичні засади управління капіталом підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2020. Вип. 48. С. 251–256.

References:

1. Ishchenko, N. (2024) *Upravlinnia kapitalom pidpryemstva: teoretychni ta praktychni aspekty* [Enterprise capital management: theoretical and practical aspects]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*. Retrieved from <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/ea156be-86cc-454c-9636-dd8fdb302598/content>: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-108> [in Ukrainian].
2. Larionova K. & Kapinos G. (2023). *Mekhanizm upravlinnya kapitalom pidpryemstva. [Mechanism of enterprise capital management]. Modeling the development of the economic systems*, № 3, 147–154 [in Ukrainian].
3. Savchuk, L.M., Lozovska, L.I., Savchuk, R.V. & Yarmolenko, L.I. (2021). *Modeliuvannya zadach upravlinnia finansovoiu politykoiu pidpryemstva* [Modeling of enterprise financial policy management tasks]. *Ekonomichniy visnyk Dniprovs'koi politekhniki – Economic Bulletin of Dnipro Polytechni*, (1), 170–178. [in Ukrainian].
4. Pohryshchuk, H.B. & Voloshchuk, R.Ye. (2020). *Vlasnyi kapital pidpryemstva: sutnist' i osoblyvosti formuvannya v Ukraini* [Equity capital of the enterprise: essence and features of formation in Ukraine]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and state*, (7), 16–23. [in Ukrainian].
5. Yepifanova, I.Yu., Dzhedzhula, V.V. & Motruk, D.A. (2022). *Upravlinnia vlasnym kapitalom pidpryemstv mobil'noho zv'iazku* [Management of own capital of mobile communication enterprises]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu – Bulletin of Khmelnytskyi National University*, (1), 301–304. [in Ukrainian].
6. Oshchepkov, O. & Mahdenko, S. (2021). *Analiz vlasnoho kapitalu m'iasopererobnykh pidpryemstv Ukrainy yak osnovnoho dzherela yikhnoho finansuvannya ta rozvytku* [Analysis of equity capital of meat processing enterprises of Ukraine as the main source of their financing and development]. *Food Industry Economics*, 13(1). Retrieved from <https://doi.org/10.15673/ie.v13i1.1987> [in Ukrainian].
7. *Rozrobka finansovoi stratehii: vid korotkostrokovykh do dovhostrokovykh tsilei* [Developing a financial strategy: from short-term to long-term goals]. Retrieved from <https://novifinance.com.ua/developing-a-financial-strategy-from-short-term-to-long-term-goals/> [in Ukrainian].
8. Ananieva, Yu. (2023). *Vplyv hlobalizatsii na finansovu stabilnist' pidpryemstv ta stratehii yii zabezpechennia* [The impact of globalization on the financial stability of enterprises and strategies to ensure it]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, (55). Retrieved from <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-14> [in Ukrainian].
9. Bieltukov, Ye.A. & Nekrasova, L.A. (2021). *Konkurentna stratehiia pidpryemstva: sutnist' ta formuvannya na osnovi otsinky rivnia konkurentospromozhnosti* [Competitive strategy of the enterprise: essence and formation based on the assessment of the competitiveness level]. *Ekonomika: realii chasu – Economics: realities of time*, 2(12), 6–13. [in Ukrainian].

10. Rohach, S. (2023). *Ekonomichna efektyvnist' vykorystannia finansovykh resursiv pidpriemstva* [Economic efficiency of enterprise financial resources use]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, (55). Retrieved from <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-4> [in Ukrainian].

11. Skoropad, I. & Lazarev, O. (2023). *Osoblyvosti zabezpechennia finansovoi stiikosti pidpriemstv Ukrainy v umovakh kryzy* [Peculiarities of ensuring financial stability of Ukrainian enterprises in crisis conditions]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Seriiia "Ekonomichni nauky" – Bulletin of Khmelnytskyi National University. Series "Economic Sciences"*, (6), 76–80. [in Ukrainian].

12. Pigul N. G., Dekhtyar N. A. & Pigul E. I. (2020). *Teoretychni zasady upravlinnya kapitalom pidpryyemstva. [Theoretical principles of enterprise capital management]. Market infrastructure*, Issue 48, 251–256 [in Ukrainian].

